

bejdere, at de møde frem med Kravene gennem deres egne Repræsentanter. Ja, den højtærede Landbrugsminister gik endogsaa saa vidt i Fjor, at han sagde, at Arbejderne lede under dette; han var næsten som Minister nødt til at sige nej til Ting, som han ellers vilde sige ja til, blot fordi de bare sig ad som Bønderne, førte deres Krav frem gennem deres egne Repræsentanter. Det Svar, Højre fik, var, at Højre blev omtrent udryddet ude paa Landet, fordi de mente, at Bønderne ikke forstode selv at føre deres Krav frem, og Venstre har allerede begyndt at høre samme Svar ved Valget. Af de 50,000 Stemmer, som den højtærede Finansminister bebudede vilde høste, hvis man glemte dem, der vare dybest nede, har Regeringen allerede mistet ved sidste Valg de 25,000 og vil miste de 25,000 ved næste Valg, og saa er Spaadommen gaaet i Opfyldelse.

Kaste vi Blikket paa Finansloven og se, hvad der særlig skaber det gunstige Resultat, ville vi se, at det er navnlig gennem Statsbanerne og Tolden, man har faaet de store Indtægter. Hvad Tolden angaar, skal jeg ikke komme ind paa den, fordi der ret snart her i Tinget vil komme en Diskussion om Tolden og Toldafgifternes Nedsættelse. Men derimod kunde jeg ønske at dvæle lidt ved Statsbanerne, denne Institution, der giver saa stort Overskud. Det vil da vise sig, at man ved Statsbanerne mangler Forstaaelse af, hvorledes adskillige mindre Funktionærer ere lønede. Der blev af det ærede Medlem for Æbeltøft (N. Neergaard) udtalt Glæde over, at der var forlangt en Bevilling her paa Finansloven til, at Ledvogterne paa de stærkt trafikerede Strækninger kunde faa en Fridag hver 14de Dag. Der er en Bevilling til, som ogsaa gælder Ledvogterne og det underordnede Personale ved Statsbanerne. Det er en Bevilling gaaende ud paa; at det Gratiale, der udbetales til de underordnede, naar de holde Jubilæum, kan blive forhøjet, saa at en Ledvogter, naar han har været 25 Aar i Statens Tjeneste, kan faa 50 Kr. udbetalt, medens han tidligere fik 25 Kr.

Men det er jo slet ikke det, der tiltrænges ved Statsbanerne; det er ikke Gratiale, men højere Løn, som kræves. Naar man ser paa dette Forslag om Gratiale ved Jubilæerne, kommer man til at tænke paa det Forhold, som eksisterede, før Arbejderne stode organiserede, og da man havde det højt lovryste patriarkalske Forhold mellem Arbejderne og Arbejds-

giverne. Da var Lønnen, som Arbejdsgiverne fandt var ret og rimelig, saa ringe, at Arbejderne sultede meste Parten af Aaret, medens Arbejdsgiverne havde deres gode Dage, men naar saa Juleaften kom, saa mødte Arbejdsgiveren med en Gaas, et Par Pund Flæsk og en Pose Risengryn og sagde til Arbejderne: I skulle ligegodt have en glad Juleaften, og saa sagde Arbejderne: Det er dog en dejlig Arbejdsgiver, vi have, se, hvor han tænker paa os. De slode 364 Dage for den ene Aften at kunne faa saadant et lille klækkeligt Beløb. Naar saa en Ledvogter holder 25 Aars Jubilæum, saa er det saa uhyre rart, saa møder Venstre frem og siger: Her skal du se min Ven, her har du 50 Kr., saa kan du se, vi tænke paa dig, men saa har man ladet ham sulte de 25 Aar lige til Jubilæumsdagen.

Jeg skal en Gang fortælle lidt om, hvorledes det ser ud hos saadan en Ledvogter, der holder Jubilæum. Jeg antager, det kan have Interesse, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Trafikminister neppe kender noget til, hvorledes Livet leves i et Ledvogterhus. Naar man ser vaa Finansloven, hvor der er gjort saa udførlig Rede for, hvor mange Funktionærer der er ansat i de forskellige Afdelinger af Statsbanerne, hvor mange der er i denne og hvor mange i hin Afdeling, saa er der den Forskel, at for Ledvogternes Vedkommende faar man ikke at vide, hvor mange der er, man faar kun at vide, at det koster 627,000 Kr. at faa Baneerne bevogtede. Hvis der stod, hvor mange Hundrede Ledvogtere der var, kunde man jo sagtens lave et lille Regnestykke og se, hvor meget de fik i Gennemsnit hver. Selv om man ikke kunde se, hvad hver enkelt havde, vilde man kunne se, hvor meget de havde i Gennemsnit, og undres over, at det overhovedet var muligt for Mennesker at leve af den Betaling, som Statsbanerne udrede til Bevogtningen.

Der er en Ledvogter paa den østjydske Bane, som kommer ind under Begrebet: Gratifikation, som i den nærmeste Fremtid skal have Jubilæum, oven i Købet saa tidligt, at han ikke naar de 50 Kroner, men maa nøjes med de 25, som nu er gældende. Denne Ledvogter kom til Skade under sit Arbejde ved Statsbanerne og blev belønnet med en Ledvogterplads. Han har nu efter 25 Aars tro Tjeneste drevet det til 2 Kr. 10 Øre om Dagen. Han har 5 Børn, de ere altsaa 7 Mennesker daglig. For de 2 Kr. 10 Øre kræves 24 Timers uafbrudt Tjeneste, der skal vaages uafbrudt